

Fortreng ikke tonen.

Fortreng ikke tonen som bor i din barm.
I barndommens dage dne gjorde deg varm,
den sang som du lærte i stuen hos mor,
en ren melodi og små enkle ord.

Du sang den om kvelden da leken var endt
Når solen gikk ned og når stjerner var tendt.
Du fryktet ei mørket for mor hadde sagt,
at Gud satte om deg sin englevakt.

Med follede hender du sovnet ved kveld.
Så lyk'lig og glad, ja du minnes det vel.
Når morgenen atter med sol over vang
kom til deg du nynnet på ny din sang.

Fortreng ikke tonen som bor i din barm.
Og la ikke tvil slukke flammen så varm.
De follede hender den barnlige tro, på Gud
skaper trygghet i hjertets bo.

Syng sangen du lærte i barndommens år,
Om Gud som deg elsker og allting formår.
Og syng den når veien blir slitsom og lang
skap sol over dagen med hjertets sang.